

Prasība, kas celta 2007. gada 30. jūlijā — Alcan France/Komisija

(Lieta T-288/07)

(2007/C 235/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alcan France SAS, Parīze (Francija) (pārstāvis — M. Thill-Tayara, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt apstrīdētā Komisijas lēmuma spēkā neesamību un noteikt, ka attiecīgais pasākums nav valsts atbalsts, vai, pakārtoti, noteikt, ka tiesiskās palāvības principa un saprātīga termiņa ievērošanas principa pārkāpums liedz atgūt atbalstu;
- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, ar kuru strīdīgais pasākums tiek kvalificēts kā atbalsts;
- atcelt apstrīdētā lēmuma 2. un 3. pantu, ar kuriem atbalsta pasākums tiek kvalificēts kā nesaderīgs;
- atcelt apstrīdētā lēmuma 4.–6. pantu, ar kuriem tiek paredzēta atbalsta atgūšana;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam visus izdevumus, kas radušies pēc apstrīdētā lēmuma.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 1997. gada 30. jūnija lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un saskaņā ar Direktīvā 92/18/EEK⁽¹⁾ paredzēto procedūru, Padome atļāva dalībvalstīm attiecībā uz konkrētām minerāleļļām, kas tiek izmantotas speciāliem mērķiem, piemērot vai turpināt piemērot akcīzes nodokļa likmju samazinājumus vai atbrīvojumu no esošajiem akcīzes nodokļiem. Ar četriem secīgiem lēmumiem Padome šo atļauju pagarināja, pēdējam atļaujas periodam beidzoties 2006. gada 31. decembrī. Francija ir atļāvusi piemērot šādus samazinājumus vai atbrīvojumus smagajai dīzeļdegvielai, ko izmanto par kurināmo alumīnija ražošanai Gardannas reģionā.

Komisija ar 2001. gada 30. decembra vēstuli darīja Francijai zināmu savu lēmumu ierosināt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz akcīzes nodokļa atbrīvojumu minerāleļļām, ko izmanto par kurināmo alumīnija ražošanā Gardannas reģionā⁽²⁾. Pēc šīs procedūras Komisijas 2005. gada 7. decembrī pieņēma Lēmumu 2006/323/EK, uzskatīdama, ka atbrīvojums no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko Gardannas reģionā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo

alumīnija ražošanā un ko attiecīgi īstenoja Francija, Īrija un Itālija, ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, kas daļēji nav saderīgs ar kopējo tirgu, un uzlika attiecīgajām dalībvalstīm pienākumu atgūt minēto atbalstu⁽³⁾.

Komisija nolēma pagarināt formālo izmeklēšanas procedūru par atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko izmanto par kurināmo alumīnija ražošanā, uz periodu pēc 2004. gada 1. janvāra. 2007. gada 7. februārī tā pieņēma lēmumu C(2007) 286, galīgā redakcija, attiecībā uz Francijas, Īrijas un Itālijas noteikto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko attiecīgi Gardannas reģionā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija ražošanā (Valsts atbalsts Nr. C 78-79-80/2001). Tas ir apstrīdētais lēmums šajā prasības pieteikumā.

Savas prasības atbalstam prasītāja ievadam izvirza apgalvojumu par lēmuma spēkā neesamību formas prasību neievērošanas dēļ, jo Francija netika brīdināta iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar EKL 88. pantu un otrā procedūra par periodu pēc 2004. gada, saskaņā ar Francijas teikto, esot ierosināta, vadoties pēc 2005. gada 7. decembra lēmuma preambulas apsvērumiem.

Pēc būtības prasītāja izvirza divus atcelšanas pamatus.

Pirmajā pamatā tā apgalvo, ka Komisija esot atzinusi EKL 87. un 88. pantam pretēja valsts atbalsta esamību gan atbalsta kvalifikācijas, gan tā saderības pārbaudes stadijā. Turklāt šā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 659/1999⁽⁴⁾ 1. panta c) punktu, kā arī pieļāvusi kļūdas atbalsta selektīvā rakstura kritērija piemērošanā. Prasītāja apgalvo arī to, ka apstrīdētā lēmuma pamatojumā esot pretrunas un tas neesot pietiekams, kas ir pretrunā EKL 253. pantam. Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisijas izvēlētais juridiskais pamats, lai apstiprinātu atbalsta nesaderību, esot kļūdainais, jo tā uzskata, ka nav izpildīti nosacījumi, lai piemērotu Komisijas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽⁵⁾.

Otrajā pamatā, kas tiek izvirzīts pakārtoti, prasītāja norāda, ka Komisijas noteiktā atbalsta atgūšana būtu pretrunā tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principu.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva par akcīzes nodokļa saskaņošanu attiecībā uz minerāleļļām.

⁽²⁾ Publicēts 2002. gada 2. februāra OV C 30.

⁽³⁾ Lēmums C [2005] 4436 galīgā redakcija, valsts atbalsts Nr. C 78-79-80/2001, OV 2006 L 119, 12. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV L 83, 1. lpp.

⁽⁵⁾ Komisijas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai, OV 2001 C 37, 3. lpp.